

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Nyolczas László ügyvéd által képviselt H. P. felperesnek a Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben, amelybe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Várkonyi Tamás ügyvéd által képviselt Sz. M. beavatkozott, a Pest Megyei Bíróság 2007. január 12. napján kelt 1.K.26.263/2006/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 1.K.26.263/2006/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

É. Város Jegyzője /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a 2005. augusztus 11. napján kelt 08-19998/5/2005. számú határozatával az alperesi beavatkozó kérelmére a tulajdonában lévő, É., T. u. 17. szám alatti, 22700 hrsz-ú ingatlanon megépített négylakásos társasházra a végleges fennmaradási engedélyt, amely egyben használatba vételi engedély is, feltételekkel megadta. A felperes az építkezéssel érintett ingatlan hátsókerti telekszomszédja.

A fellebbezés folytán eljáró alperes jogelődje /a továbbiakban: alperes/ a 2005. szeptember 29. napján kelt 81-483/9/2005. számú határozatával az elsőfokú határozatot, a feltételek kiegészítése mellett, helybenhagyta.

A felperes keresetében a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Állította, hogy az épület és a kerítés magassága, az oldal- és

hátsókert mérete, a telek beépítettségi százaléka nem felel meg a hatályos jogszabályi előírásoknak, a nyílászárók nem az engedélyben foglaltak szerinti helyre lettek elhelyezve, továbbá vízátfolyások veszélyeztetik a szomszédos ingatlanokat. Sételmezte, hogy a hatóság az alperesi beavatkozó terhére építésügyi bírságot nem szabott ki. A felperes a per során szakértői bizonyítási indítványától elállt.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a per tárgya a fennmaradási engedélyt megadó határozatok felülvizsgálata volt, és nem a fennmaradási engedéllyel összefüggő építési bírságról való hatósági rendelkezés értékelése. A felperes a Polgári perrendtartástól szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 164. §-ának /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére szakértői bizonyítási indítványától elállt, szakértő hivatalbóli kirendelésére jogszabályi lehetőség hiányában nem kerülhetett sor, ezért az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján az alperes határozatát jogszerűnek minősítette.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 213. §-ának /1/ bekezdését, 221. §-ának /1/ bekezdését, mivel keresetét - amelyet nem módosított, és nem változtatott meg a per során - nem teljes körűen bírálta el, és az ítélet hiányos indokolásából nem állapítható meg, hogy a kereset egyes részeiről miként döntött.

Az alperes ellenkérelmében az ítélet hatályban fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes keresetét az alperesi beavatkozó részére fennmaradási engedélyt megadó határozatok bíróság általi felülvizsgálatára terjesztette elő. Keresete az építési engedélyről rendelkező határozatok felülvizsgálatára nem vonatkozott, az iratok szerint a megyei bíróság a 8.K.27.160/2004/3. számú ítéletével az építési engedélyezés során hozott határozatokat elbírált, ezért az elsőfokú bíróság felperesnek az építési engedélyezési eljárással kapcsolatos előadásait /többek között, hogy az alperesi beavatkozó az építési munkát, annak leállítása ellenére folytatta, hogy az építési engedélyezési eljárásból őt kihagyták/ helytállóan nem értékelte.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 49. §-ának /1/ bekezdése szerint, ha az építésügyi hatóság a 48. § szerint a fennmaradási engedélyt megadja, ezzel egyidejűleg az építésügyi bírságot is ki kell szabni. Az építésügyi bírság kiszabásáról azonban az Étv. 45. § /2/ bekezdésében meghatározott szabálytalan építkezés esetén a jelen ügyben hatályos 43/1997./XII.29./ KTM rendelet 2. § /1/ bekezdése alapján külön határozatban kellene rendelkezni, amely határozat külön jogorvoslattal támadható. Ebből következően az a tény, hogy a perben felülvizsgált fennmaradást engedélyező határozatok az építésügyi bírságról nem rendelkeztek, a fennmaradási engedély jogszerűségéről való döntést nem befolyásolta. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a jelen pernek nem volt tárgya az a határozat, amely az építtetővel szemben a fennmaradási engedéllyel összefüggésben bírságot szabott ki.

A Pp. 324. §-ának /1/ bekezdése értelmében az I-XIV. fejezet rendelkezéseit a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. E szabályozás alapján közigazgatási perben is alkalmazandó a Pp. 3. §-ának /3/ bekezdése, amely szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A Pp. 164. §-ának /1/ bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Abban az esetben, ha a fél a keresetét nem bizonyítja, a bíróságnak az alaptalan, kellően alá nem támasztott keresetet el kell utasítania.

A Pp. 177. §-ának /1/ bekezdése értelmében, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.

Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a felperes bizonyítási kötelezettségére, a szakértői bizonyítás szükségességére, ugyanis felperes keresetének a fennmaradási engedélyt megadó határozatoknak a jogszerűségét, az építésügyi jogszabályoknak való megfelelését vitató része szakkérdés, amelynek elbírálása szakértői bizonyítást és szakvéleményt, bizonyítékot igényelt volna. A felperes a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványától elállt, hivatalból bizonyításnak nem volt helye, ezért egyéb, a keresetét kétséget kizáróan megalapozó bizonyíték hiányában csak állította, de nem bizonyította, hogy a határozatok az építmény- és kerítésmagasság, a beépítési százalék, az oldal- és hátsókert mérete, a nyílászárók elhelyezése, a vízátfolyások körében jogsértő lenne. Az elsőfokú bíróság ezért a felperes keresetét helytállóan utasította el a bizonyítottság hiánya miatt.

A Pp. 213. §-ának /1/ bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A Pp. 221. §-ának /1/ bekezdése tartalmazza az ítélet indokolásának kötelező tartalmi elemeit. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság felperes valamennyi kereseti kérelmét elbírálta, az ítélet a jogi indokolásának tömörségéből eredő félreérthetősége okán nem felelt meg mindenben a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdésében foglaltaknak. Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem volt, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ és /4/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperest a felülvizsgálati eljárásban hivatalvezető-helyettes képviselte, ezért részére a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. §-a szerint alkalmazandó Pp. 75. §-ának /3/ bekezdése alapján perköltség nem állapíthatott meg. Az alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróság nem rendelkezett.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2008. április 2.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Lénártné dr. Márton Gizella sk. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő